

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/490/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714201923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1714201923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti o D. N., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenú: O.. O. N., bytom A., G. XXX/X, dieťa rodičov: matka: O.. O. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/X, A., otec: L.. W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., U. XXXX/XX, zastúpený AK Kanisová&Kanis so sídlom AK Špitálska 10, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok v Pezinku, č.k. 9P/87/2014-271 zo dňa 29. 05. 2015, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca na toho času plnoletú D., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 800,- eur mesačne na sumu 500,- mesačne od 28. 02. 2014, ktorú sumu je otec povinný zaslať k rukám plnoletej dcéry vždy do 15 dňa v mesiaci vopred. Súd prvej inštancie návrh otca zamietol. Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok v Pezinku, č.k. 11P/11/2011-347 zo dňa 12. 12. 2011, časť výšky výživného na plnoletú Ninu. Žiadnemu z účastníkov nepriznal súd prvej inštancie právo na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, 62, 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie mal preukázané, že na strane otca od poslednej úpravy výživného nastali zmeny, ktoré odôvodňujú zníženie výživného, avšak nie v takom rozsahu ako navrhoval otec. Od poslednej úpravy výživného v konaní 12P/216/2014 nastala zmena týkajúca sa pracovnej pozície otca, ktorý ukončil pracovný pomer, kde dosahoval príjem 12 až 13 000,- eur mesačne a ročné odmeny 134 000,- eur. Skončenie pracovného pomeru bolo iniciované zo strany zamestnávateľa v roku 2011, v tom čase bol otec práceneschopný z titulu závažného onkologického ochorenia. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie zohľadnil a znížil výživné na Ninu zo sumy 800,- eur na sumu 500,- eur mesačne. Vychádzal pri tom z priemerných mesačných výdavkov, ktoré plnoletá dcéra a jej matka vyčísľili - konanie sa začalo za maloletosti Niny. Zdôraznil, že Nina je študentkou vysokej školy, denná forma. Poukázal aj na skutočnosť, že otcovi síce pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti, avšak táto skutočnosť bola známa v čase, keď sa naposledy upravovala výška výživného. Aj napriek tomu, že vo februári 2015 nemal otec stabilnú prácu, zaviazal sa prispievať na výživu dvoch maloletých detí po 400,- eur mesačne. Keďže príjem otca nebolo možné ani vo februári 2015, ani v súčasnosti riadne vydokladovať, súd prvej inštancie tvrdenia otca, že jeho príjem je 1 000,- eur mesačne vzal do úvahy iba čiastočne. Súd poukázal na to, že otec požičiaval svojim známym veľké finančné obnosy, daroval rodinný dom bývalým svokrovcami. Súd prvej inštancie neuznal tvrdenie otca, že si prácu hľadá, čaká na ponuky z U.S.A., nemá vlastné

bývanie, nevlastní žiadne úspory. Uvedené tvrdenia otca považoval súd prvej inštancie ako účelové. Ide o odborníka v oblasti finančných analýz, čo potvrdzuje skutočnosť, že otec je pozývaný do diskusných relácií v TV, publikuje a vykonáva finančné analýzy, preto je málo pravdepodobné, že jeho príjem je mesačne v sume 1 000,- eur. Takisto treba zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť otca voči nezaopatreným deťom by mala zohľadňovať ich vek, školské a mimoškolské aktivity. Pokiaľ otec súhlasil vo februári 2015 s úhradou školného pre maloleté deti v mesačnej sume 400,- eur na každé dieťa, tak by sa mal podieľať aj na školnom pre plnoletú dcéru D.. Nie je možné, aby ďalšie maloleté deti otca boli uprednostňované, zvyhodňované pred deťmi z prvého manželstva a nie je relevantné, či náklady na školné maloletým deťom uhrádza brat otca. Súd prvej inštancie si položil otázku, prečo tomu tak nie je aj v prípade plnoletej D.. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

3. Proti tomuto rozhodnutie podal odvolanie otec plnoletej D.. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pričom v žiadnom prípade neuprednostňoval deti z predchádzajúceho manželstva, ktoré je už tiež rozvedené, bol v ťažkej situácii, keď druhá manželka mu vyčítala, že prispieva viac na deti z predchádzajúceho manželstva. Preto s takouto rodičovskou dohodou súhlasil. Potreby plnoletej D. považuje za nadsadené a neprímerané. Výška výživného 500,- eur, ktorú určil súd prvej inštancie je i naďalej neprímeraná. V súčasnosti je nezamestnaný, nemajetný, zadlžený, druhýkrát rozvedený. Má súdom určené štyri vyživovacie povinnosti na štyri deti v celkovej sume 2 633,- eur, berúc do úvahy zníženie výživného na Ninu. Uvedené platí za pomoci pôžičiek, ktoré v celkovej výške 50 000,- eur v konaní aj preukázal. S plnoletými dcérami nie je v pravidelnom kontakte, no nie je to len jeho zásluhou, pretože sa dcéry o neho nezaujímajú a nekontaktujú ho. Obe si zmenili priezvisko na priezvisko svojej matky, i keď od začiatku mali jeho priezvisko. O zníženie výživného žiadal aj predbežným opatrením, jeho návrh bol však zamietnutý. Pohybuje sa v kruhu bez možnosti cesty von, keď musí platiť vysoké výživné, na ktoré nemá prostriedky, preto si ich musí požičiavať. Nemôže prestať výživné platiť, pretože prípadnej exekúcie by sa nezbavil možno do konca života. Tento rozsudok ho ponechal v takomto kruhu i naďalej. Tiež prišiel o sporiaci účet v W., dve životné poisťky a akcie spoločnosti V., za ktoré si obdržal finančné prostriedky, ale spotreboval ich na dostavbu rodinného domu, zabezpečenie svojej rodiny a v neposlednom rade, plnenie si vyživovacej povinnosti. S druhou manželkou, v súčasnosti už s bývalou manželkou boli k darovaniu rodinného domu a pozemkov rodičom exmanželky donútení, nakoľko nevládali splácať splátky úveru. Uvedomuje si, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, avšak jeho životná úroveň je v poslednej dobe výrazne odlišná ako životná úroveň jeho detí. Súd neprihliadol na existenciu pôžičiek, bez ktorých by nebol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť. Žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a znížiť výživné na sumu 200,- eur mesačne.

4. Kolízny opatrovník sa na odvolanie otca vyjadril na čas do plnoletosti, pričom za uvedené obdobie nenavrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie, pretože tento nie je v záujme dieťaťa.

5. Plnoletá D. k odvolaniu otca uviedla, že pri rozvoде svojho druhého manželstva aj napriek poučeniu súdu otec uzavrel rodičovskú dohodu, kde sa zaviazal platiť výživné na syna S. vo výške 400,- eur mesačne a na 5 ročnú dcéru C., tiež 400,- eur mesačne, pričom uviedol, že tieto sumy zodpovedajú veku maloletých detí, jeho zárobkovým možnostiam a schopnostiam a výživa ostatných detí nebude ohrozená, preto je zarážajúce, že na ňu ako vysokoškolačku považuje za primerané výživné vo výške 200,- eur mesačne. Otec v tom čase vedel o svojich vyživovacích povinnostiach, dokonca augusta 2015 bola študentkou Paneurópskej vysokej školy v Bratislave. Rozhodla sa od septembra 2015 pokračovať v štúdiu v Prahe, odbor Psychológia pre manažérov, ktorý odbor sa na Slovensku študovať nedá. Otec jej doporučil, aby si dopomohla brigádami, to je v súčasnosti nútená na úkor školy robiť, pretože jej už otec niekoľko mesiacov platí výživné, 200,- eur namiesto 500,- eur mesačne, čo je značne komplikuje situáciu. Obe deti otca z druhého manželstva však navštevujú Súkromnú anglickú školu s mesačným školným len jedno dieťa v sume 990,- eur. Tvrdenie, že toto školné platí otcov brat, považuje za ničím nepodložené a spochybnila ho. Toto tvrdenie je pochybné aj z dôvodu, že otcov brat financuje štúdium na Univerzite veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach svojej manželke a sám sebe financuje 4. rok diaľkové štúdium informatiky. Uhrádzanie takéhoto školného vo výške takmer 2 000,- eur mesačne je vysoko nepravdepodobné. Poukázala na nezodpovedný prístup navrhovateľa k úsporám, ktoré mali patriť jej a jej sestre, keď tesne pred dovŕšením plnoletosti jej sestry sporenie zrušil, bez upovedomenia matky, aj bez upozornenia detí z prvého manželstva a ich životné poisťky, pričom si nechal vyplatiť z každej sumu 3 800,- eur. Uvedené poisťky boli založené ešte počas jeho prvého manželstva. Do rozvodu ich platila jej matka, boli určené na vysokoškolské štúdium, čo navrhovateľ ako poisťník zneužil. Tiež nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že výživné mu bolo určené v čase, keď pracoval v spoločnosti V. a zarábala 13 000,- eur. Súd tak rozhodol dňa 12. 12. 2011, teda v čase, keď už pre spoločnosť od 01. 07.

2011 nepracoval. Je nepravdivé jeho tvrdenie, že si nevie nájsť prácu, pretože človek, ktorý sa prezentuje na verejnosti aj v médiách ako odborník vo svete ekonomiky a financií, a robí finančného poradcu pre iných, musí vedieť finančne zabezpečiť predovšetkým sám seba a svoju rodinu. O svojich príjmoch sa vyjadruje veľmi hmlisto a nikdy nie v presných číslach, čo pôsobí nedôveryhodne až ľahostajne. Je to práve on, ktorý pred desiatimi rokmi opustil z jedného dňa na druhý rodinu, a svojim vtedy maloletým deťom spôsobil dlhodobé psychické problémy. Keby bol trošku empatický, uvedomil by si, že práve jeho správanie spôsobilo nezáujem o stretávanie sa s ním, a to bol aj jeden z dôvodov prečo sa rozhodla zmeniť si priezvisko na priezvisko svojej matky. Upozornila aj na skutočnosť, že na Okresnom súde Pezinok prebiehalo konanie o zníženie výživného na jej sestru D. N., ktoré výživné bolo oveľa vyššie ako jej výživné a v tomto konaní bol návrh zamietnutý v plnom rozsahu. Žiadala potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako správny.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej C.s.p.), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie. Vec správne právne posúdil, vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 395 ods. 1 C.m.p. ak § 396 C.m.p. neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

10. Odvolací konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29. 05. 2015, č.k. 9P/87/2014, podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine a ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. 06. 2016 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Pezinok, č.k. 11P/11/2011-347 zo dňa 12. 12. 2011, v časti výšky výživného pre plnoletú D. zo sumy 800,- eur na sumu 500,- eur od 28. 02. 2014.

11. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa ako nedôvodné, keď neobstoja jeho tvrdenia uvedené v odvolaní.

12. Odvolací súd poukazuje podľa § 387 ods. 1 C.s.p. na správne dôvody súdu prvého stupňa s ktorými sa stotožňuje.

13. Na potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa, že vyživovacia povinnosť rodičov je prvoradá povinnosť a túto je potrebné si plniť aj na úkor svojich osobných potrieb. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá do doby, pokiaľ nie sú deti schopné sami sa živiť. Uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie preukázané, keď D. je v súčasnosti študentkou vysokej školy, nie je schopná sama sa živiť. Súd prvej inštancie správne premietol zmenu pomerov na strane otca do zmeny vyživovacej povinnosti, ktorou znížil správne, pričom je potrebné uviesť, že D. bola nastavená na určitú životnú úroveň, v ktorej prispôsobila aj svoje budúce vzdelávanie a postojom otca nie je v jej záujme, aby uvedené skutočnosti obmedzovala. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj ďalšie vyživovacie povinnosti otca a jeho prístup k určovaniu výživného na ďalšie deti, keď v tej dobe mu museli byť známe skutočnosti o jeho všetkých vyživovacích povinnostiach. Posudzovaní schopností platiť výživné povinným rodičom, vychádza súd zo schopnosti možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča, tak ako konštatoval súd prvej inštancie, zhodne konštatuje aj odvolací súd, že otec vzhľadom na svoje vzdelanie a skúsenosti má schopnosť dosahovať taký zárobok, aby mohol platiť výživné, tak ako ho určil súd prvej inštancie. Skutočnosť, že sa navrhovateľ odvoláva na poskytovanie pôžičiek svedčí taktiež o tom, že otcove majetkové pomery takéto poskytovanie pôžičiek dovoľujú, keďže tieto bude musieť v budúcnosti aj splatiť. Pre posúdenie možnosti a schopnosti povinného rodiča, teda nie sú rozhodujúceho jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové, prípadne aj majetkové možnosti dané

okrem iného jeho fyzickým stavom nadaním, množstvom získaným vedomostí a pracovných skúseností. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, vykonal dostatočné dokazovanie a vo veci správne rozhodol, pričom odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca ako nedôvodné. Doporučenia otca, aby si D. privyrábala brigádami možno posúdiť tak, že je na prospech študenta ak si privyrába brigádami, uvedená skutočnosť však je limitovaná jeho plnením študijných povinností a nemôže byť vykonávaná na úkor študijných povinností. Otec pokiaľ má štyri vyživovacie povinnosti si musí svoje finančné pomery usporiadať tak, aby bol spôsobilý výživné na deti platiť. Pod výživným je potrebné rozumieť všetky odôvodnené potreby dieťaťa týkajúce sa bývania, stravovania, ošatenia, školských a mimoškolských aktivít a mimoriadnych výdavkoch, pričom potreby D. je potrebné posudzovať ako potreby dospelého človeka.

14. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 C.s.p..

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).